

ת"פ 3410/05/20 - אולמי חתונות אגאדיר 2009 בע"מ, ראגאדן אירועים בע"מ נגד המחלקה להנחיית, מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 3410-05-20 המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה נ' אולמי
חתונות אגאדיר 2009 בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקשים/נאשמים
1. אולמי חתונות אגאדיר 2009 בע"מ
2. ראגאדן אירועים בע"מ
ע"י עו"ד עלא תילאווי, עו"ד שחר בן עמי ועו"ד ערן דרוק
נגד
משיבה/מאשימה
המחלקה להנחיית
מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה
ע"י עו"ד עפרה אורנשטיין

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום המבוססת על טענות מקדמיות של פגם בדבר צירוף הנאשמות בניגוד להוראות סעיף
87 לחוק סדר הדין הפלילי, ופגמים חמורים בהליך חקירת הנאשמות.

נגד הנאשמות הוגש כתב אישום בו מיוחסת להן עבירה של שימוש אסור במקרקעין.

על פי עובדות כתב האישום, דאוד עבד אל חי (להלן: "דאוד") הוא הבעלים של החלקות הרלוונטיות, והוא בעל המניות
והמנהל הפעיל של שתי הנאשמות. נטען כי בשנת 2009 דאוד בנה את אולם האירועים "אגאדיר" (מתחם אגאדיר) ללא
היתר כדון. בשנת 2015 בנה דאוד את אולם האירועים "ראגאדן" (מתחם ראגאדן). החל מיולי 2009 עשתה נאשמת 1
שימוש במתחם אגאדיר לעריכת אירועים רבי משתתפים. החל מאוגוסט 2016 עשתה נאשמת 2 שימוש במתחם ראגאדן
לצורך עריכת אירועים רבי משתתפים.

טענתם הראשונה של ב"כ הנאשמות, היא שכאשר כתב האישום הוגש נגד שתי הנאשמות ביחד, כאשר ביצוע העבירות
מתייחס למקרקעין שונים, מועדים שונים, ונסיבות שונות, הרי שלא התקיימו התנאים לעניין צירוף נאשמים, אשר קבועים
בסעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי, שכן נאשמת 1 אינה קשורה למתחם של נאשמת 2 ולהיפך.

סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר".

בהתאם לאמור בסעיף זה, ניתן לצרף נאשמים באותו כתב האישום, אם מתקיים אחד משני תנאים המנויים בסעיף. בענייננו, התנאי הרלוונטי הוא שהמעשים המנויים בכתב האישום מהווים "פרשה אחת".

בפסיקה פורש המונח "פרשה אחת" כדלקמן:

המונח "פרשה אחת" הוא מונח גמיש. גבולות מה שייחשב כ"פרשה אחת" אינם ניתנים להגדרה מראש, והם ייקבעו על-פי אופיים וטיבם של המעשים המתוארים בכתב-האישום העומד לבחינה. אין ספק שבקביעת הגבולות על בית-המשפט להתחשב גם במטרה שהאפשרות לצירוף אישומים ונאשמים אמורה להגשים ... (ת"פ (מח-ים) 1256/01 מדינת ישראל נ' כהן).

איחוד הנאשמים תורם למשפט משני היבטים עיקריים. ההיבט הראשון הוא חיסכון בזמן שיפוטי, עקב מניעת שמיעה כפולה של עדים וראיות. ההיבט השני הוא קידום הצדק במסגרת הכרעת דין אחת בנוגע לראיות ומהימנותן, העומדות לבחינת בית המשפט, מתוך ראיית התמונה בשלמותה, חלף האפשרות הבעייתית של הכרעות דין סותרות במשפטים שונים.

בענייננו, על פי עובדות כתב האישום, קיים מעין חוט מקשר עיקרי אשר הופך את העבירות המיוחסות לשתי הנאשמות ל"פרשה אחת", ועסקינן במעמדו ובמעשיו, לכאורה, של דאוד. כך, דאוד הוא המנהל הפעיל ובעל המניות בשתי החברות הנאשמות. כך, דאוד ביצע את עבודות הבניה הכרוכות בהקמת שני המתחמים. כך, המתחמים הוקמו על חלקות בבעלותו של דאוד, אשר הינן חלקות סמוכות באותו גוש מקרקעין.

עוד ייאמר, כי השימושים המיוחסים לנאשמות הינם מעשים דומים במהותם, משמע הפעלת מתחמי עריכת אירועים. מתגובת המאשימה עולה גם כי החקירה נפתחה ביום 3/7/18, או אז תועדו אירועים בשני המתחמים, וכי העדים אשר אמורים להעיד בעניין שתי הנאשמות זהים.

בנסיבות אלה, על אף שמדובר בשני מתחמי עריכת אירועים, ושימושים שבוצעו ברובם בזמנים שונים (לצד חפיפה בזמנים אחרים), הרי שהמעשים המיוחסים לנאשמות עולים כדי "פרשה אחת", לאור הפרשנות הגמישה אשר ניתנת למונח זה בפסיקה.

נוסף על כך, נראה כי אין בצירוף הנאשמות בכדי "להשחיר" את פניהן. המעשים המיוחסים לנאשמת אחת אינם מיוחסים לנאשמת אחרת, כך שכריכתן באותו כתב אישום, לא תיפגע ביכולתה של כל אחת מן הנאשמות לנהל את

הגנתה.

הטענה השניה של ב"כ הנאשמות, שהוכתרה כטענת הגנה מן הצדק, ועל פיה נפל פגם חמור בגביית גרסאות הנאשמות בנוגע לחשדות המיוחסים להן. לטענתם, לנאשמות לא נמסר זימון מסודר לגביית גרסה. נטען כי אמנם קיים גיליון חקירת חשוד מיום 27/8/18, אולם מעיון במזכרים עולה כי חקירה זו, שהתייחסה לעבירות הבניה במתחם אגאדיר, ונערכה במשטרת קדמה, התבצעה לאחר שדאוד נחקר במשרדו במשך כשלוש שעות על ידי רשויות חקירה אחרות בעניינים אחרים.

נטען כי הליך החקירה פגום מיסודו, מפני שהחקירה בוצעה במפתיע ללא כל הזמנה או התראה מוקדמת, כאשר דאוד נתון במצב דחוק ביותר, כאשר לא פחות משבע רשויות חקירה פושטות על משרדיו, מבצעות תשאול וחקירה במשך שעות ארוכות, ולאחר מכן הוא מובל לתחנת המשטרה לחקירה נוספת בגין עבירות הבניה.

נוכח טענת ב"כ המאשימה, לפיה דאוד הוא בעל המניות היחיד בכל אחת מהנאשמות, נראה כי לא היה ניתן לחקור את הנאשמות, אלא על דרך חקירתו של דאוד. משכך, על פניו, אין עניין לנו במקרה שבו נאשם או נאשמת לא נחקרו כלל (תהא אשר תהא המשמעות המשפטית של כך), אלא שהטענות הינן בדבר אופן ניהול חקירתו.

דא עקא, שב"כ הצדדים העלו טענות עובדתיות לא מעטות בעניין זה, שרק לאחר בירורן העובדתי ניתן יהיה לדעת כיצד, אם בכלל, ניהול החקירה משפיע על ההליך הנוכחי. על כן, בשלב המקדמי בו אנו מצויים, לא ניתן לבחון את השאלה האם בשל אותה חקירה קמה למי מהנאשמות הגנה מן הצדק.

לאור האמור לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית, על שני חלקיה.

התיק נקבע להקראה ליום 15/3/21 שעה 13:00.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אדר תשפ"א, 01 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.